

Вържи попът да е мирно селото.

Вържи го да миряса селото.

Вържи го да не скача.

Вържи му главата ти нему, т. е. ожени го.

Вържи му главата. — Също като : Стегни му дезгините.

Вържи пръст, тръгни пръз село, да видиш колко хекими ще сръщнеш.

Вържи си на пръстът нѣщо да помниш.

Вържи си червено парцалче да та не хватат уроки.

Вържи му червено парцалче да зарадва баба Марта.

Вържи си (червено конче на) пръстът да не забравяш.

Вързали му рѫцѣтѣ на гъзът. — За които си държат рѫцѣтѣ от зад.

Вързан поп, мирно село.

Вързан за дѣдовът — тѣпоумъ, слабоум; слабопън човѣкъ. Пословицата произлиза от суевѣрието, че нѣкои млади ги вържат за да не могат да са схождатъ. Различно се изрича за избѣгване нескромната дума.

Вързан за аратликът си.

Вързан за петий си крак.

Вързал звѣнци на краната си, да го чуват мравите, да бѣгат да ги не стъпчи. — За лицемѣрно богообразливите, да не сторят зло.

Вързана хрѣтка не лови зайци.

Върлила си булото. — Обезсрамила се булката.

Вързана ѹ главата (за жена), т. е. не смѣе да шява.

Върлих камък подирѣ му (да се не върне). — Този обичай се пази и до днес от нѣкои, които, като испращат нѣкого не дружелюбно, върлят камък подирѣ му да не се върне. Това по-често ставало сътурските субаши, аени и др.

Върлило пепел като се е родило — За нѣкое хайрска момче.

Върла бура не трае много.

Върли си робинѣ дѣтето, че щем под калжч да минем.

Върнал са без царвули.

Върнал са от онзи свѣт.

Върнал са от онзи свѣт, та му казал какво има.

Върнали му обущата, т. е. сватоветѣ.